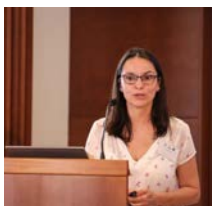

SOKSZÍNŰSÉG – HASONLÓSÁG – SZAKKÖNYVTÁRAK

Esztergomban 2019. június 25-én tartotta az EKE *A sokszínűségben hasonlóság – A szakkönyvtárak* című konferenciáját. Ásványi Ilona a köszöntőjében elmondta, hogy a rendszerváltás után az egyházi könyvtárak úgy kerültek be a vérkeringésbe, hogy közkönyvtári funkciót kellett ellátniuk. Azonban igazából szakkönyvtárként működnek az egyházi könyvtárak.

Az első előadó *Péterfi Rita* volt, az Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum vezetője. Felhívta a figyelmet arra, hogy nagyon fontos feltenni magunknak a kérdést: Mit vár el tőlünk a 21. században az a közösség, amelyet szolgálunk? Az elvárásokat a CERTIDoc minősítő rendszer alapján be is mutatta. A Lis Euroguide pedig az információs szakemberek kompetenciáit és tulajdonságait méri fel. Húsz olyan tulajdonságot vázolt fel, melyek nélkül nem tudunk sikeresen teljesíteni. Ezek közé tartozott, a teljesség igénye nélkül, a személyes kapcsolatok; a kutatás; az elemzés; a kommunikáció; az irányítás; a szervezés. Ezután a kihívásokat vette sorra a saját könyvtára szemüvegén keresztül: gyűjtemény; tudás; hozzáférés; utánpótlás. Az előadás végén Vergiliust hozta fel példaként, hogy olyanná kell válnunk, aki jelen tud leni mások életében és a javukra tud lenni.

Ezután *Markója Szilárd*, az Országgyűlési Könyvtár igazgatója beszélt a szakkönyvtári gyűjtemény alakításáról. Frappánsan József Attila Isten című verséből idézve kezdte az előadását.

Egészen provokatív stílusban közelítette meg a szakkönyvtári rendszert: Van-e szakmai vezetésünk? Mennyiben rendszer, ha egyáltalán az? Kik tartoznak a szakkönyvtárakhoz? Egységes-e az irányítás? Milyen a feladateloszlás? Ezeket és ehhez hasonló kérdéseket vet fel maga a téma.

Beszélt a fenntartói típusokról is, majd a szakkönyvtári rendszer történeti előzményeit villantotta fel.

Az állomány gyarapításának elsőlegessége mellett az állományapasztás fontosságára is kitért. Saját gyakorlati példákat hozott az Országgyűlési Könyvtár életéből, az állomány alakulásáról.

Rózsa Dávid, a Központi Statisztikai Könyvtárának főigazgatója volt a soron következő előadó, aki a magyarországi szakkönyvtárakat és azok szolgáltatásait másik perspektívából közelítette meg. Említést tett a LIBER-ről, a szakkönyvtári szolgáltatások irányairól mind az Unióban, mind hazánkban. A digitális örökség helyszínéként jelennek meg a könyvtárak a 21. században, emellett a tudományterületen is jelentős szerepet játszanak a könyvtárak és a könyvtárosok. Sorra vette előadásában a szakkönyvtár-típusokat: 15 féle szakkönyvtártípust azonosított: ezek közül néhányat említve: egészségügyi szakkönyvtárak; jogi-igazságügyi szakkönyvtárak; egyházi könyvtárak; múzeumi szakkönyvtárak; akadémiai kutatóintézeti könyvtárak; vállalati szakkönyvtárak; levéltári szakkönyvtárak; honvédségi

könyvtárak. Összességében azt mondhatjuk, hogy országos szinten nem beszélhetünk összehangolt szolgáltatásokról a szakkönyvtárakat illetően. Azonban nagyon fontos a szakterületi együttműködés és összefogás, emellett proaktívnak kell lennünk, és törekednünk kell a könyvtáros feladatok kiszervezésének elkerülésére.

Nagy Zsuzsanna, a Budapesti Corvinus Egyetem Egyetemi Könyvtárának főigazgatója beszélt a szaktájékoztatásról, annak történeti áttekintéséről. Kiemelte a könyvtár szerepének időközbeni hangsúlyeltolódásait, mely az őrzésről egyre inkább a használás, használatás felé billen. Ezután szervezeti megoldásokat és modelleket mutatott be, mint például a digitális referesz-szolgáltatásokat. Beszélt a könyvtáros személyéről, a könyvtári nyitvatartásról, a személyes és virtuális tájékoztatás viszonyáról, a tájékoztatási forrásokról és a szolgáltatásszervezésről is. Az előadása végén hangsúlyozta, hogy szükség van a szaktájékoztatásra, de újra kell gondolni azt, mindenképpen az olvasói igényekhez kell igazítani, azonban az alapértékeket meg kell tartani.

Dr. Keveházi Katalin, a Szegei Tudományegyetem Klebelsberg Könyvtárának főigazgatója következett, aki előadásának elején az ALA (az Egyesült Államok Könyvtári Szövetsége) könyvtári rendszerén át a LIBER, majd a Könyvtárosok Kézikönyvén keresztül, egészen a jogszabályokban szabályozott könyvtári rendszerek fogalmát villantotta fel. Beszélt a Felsőoktatási Könyvtári Stratégiáról, annak jelentőségéről, hangsúlyosságáról. Részletesen bemutatta a felsőoktatási könyvtárak helyzetét. Felhívta a figyelmet a hitelességre, az információk megfelelő csatornákon való átadására. Végezetül pedig összehasonlította a felsőoktatási könyvtárakat a szakkönyvtárakkal a fenntartó, a szervezeti struktúra és az oktatási rendszerhez való kapcsolatuk szempontjából.

Ásványi Ilona, a Pannonhalmi Főapátsági Könyvtár igazgatója a hagyományról, a motivációról és az identitás erősítéséről beszélt előadásának elején. Az egyházi könyvtárak identitásáról, szakkönyvtári feladatairól beszélt részletesen.

dr. Aczél-Partos Adrienn
PPKE-JÁK

BESZÁMOLÓ AZ EKE KONFERENCIA MÁSODIK NAPJÁNAK SZAKMAI ELŐADÁSÁIRÓL

A konferencia második napjának délelőttjén az egyházi könyvtárak, mint szakkönyvtárak mutatták be helyi jó gyakorlataikat és megoldásaikat. Az öt előadó különböző témákat vázolt fel, melyek valamennyien aktualitással bírnak szakterületünkön.

Dobó Judit, az Esztergomi Főszékes-

egyházi Könyvtár munkatársa könyvtára közelmúltban elkészült, ex-libris könyvjegyeinek lajstromáról készített adatbázisát mutatta be. Az 1903-ban megjelent nyomtatott lajstrom alapján elkészült adatbázis a könyvtár honlapján érhető el. Itt közzétették a bibliotéka köteteiben fellelhető tulajdonosok